Bagsværd, d. 2o.9.73.

RAPPORT.

Vedr. filmen: UNGKARL OG ÆGTEMAND (HJEMKOMST).
Modtaget fra: Lundberg.

1914.

grosserer Marius Meyer	Oskar Stribolt
fru Meyer	Agnes Lauritzen
Topp	Laurits Olsen
en gæst	Carl Schønstrøm
fru Meyers veninde	Astrid Krügell ???
	Holger Syndergård
	Peter Jørgensen
	Paula Ruff
	Ingeborg Spangfeldt
instr.	A. W. Sandberg
foto	A. W. Sandberg
manus.	Valdemar Andersen

Premiere d. 8. februar 1915 i biograf Vimmelskaft.

Grosserer Meyer sender sin kone et brev, hvor han beklager ikke at kunne besøge hende, der bor hos en veninde. Han lover i stedet at hente hende om lørdagen på banen.
Derefter går han og personalet på restaurant, hvor de morer sig udklædt som officer og politibetjent. Meyer laver grin med (Schenstrøm), som er iklædt middelalderdragt.
En beruset herre, Topp, ankommer på restauranten, og da han går, får han ved en fejltagelse Meyers hat og frakke på. En taxachauffør finder et visitkort i hatten lydende på Meyer og kører Topp derhen trods hans protester.
I mellemtiden er fru Meyer rejst hjem og venter på manden i lejligheden, her ankommer nu den drukne Topp, som fru Meyer får lokket ind i et skab, efter at han har gjort tilnærmelser til hende.
Meyer og hans solderister kommer ligeledes hjem, og Meyer ser, at døren er åben. Konen løber ud og får fat på en af solderisterne, der er forklædt som betjent, i mellemtiden er Meyer kommet ind i huset og bytter tøj og plads med Topp, som derefter løber afsted. Den falske betjent "arresterer" Meyer, og solderiet

kan fortsætte ude i byen.

længde ..... 192 m	1 spole	tilstand 5
spilletid .... 7 min.	35 mm/stum.	nitrate
bill/sek. 24	s/hv.	box D 78
format ..... normal	tintet	

Komplet.

Danske mellemtekster.

Ungkarl og Ægtemand.

Personerne:

Marius Meyer, Grosserer. . . . Herr Oscar Stribolt.
Karoline, hans Kone. . . . . Fru Agnes Lorentzen.
Theodor Topp, Ungkarl. . . . . Herr Lauritz Olsen.

Grosserer Marius Meyer er ladt alene tilbage i Byen. Hans Kone er paa Landet. Det er Meningen, at han skal rejse ud til hende paa Landet, men det har han aldeles ingen Lyst til. Han føler meget mere Trang til rigtig at slaa sig løs, medens hun er borte. Han skriver derfor til hende, at han har Hænderne fulde af Arbejde og altsaa desværre ikke faar Tid til at besøge hende. Den kærlige Hustru faar Medlidenhed med sin energiske Mand og beslutter at rejse hjem til ham.

Samme Aften som hun ankommer til Byen, er Marius Meyer paa Karneval, hvor han morer sig, lige til han er fra Vid og Sans. Noget lignende gælder en ung Levemand, Hr. Topp , der i sin omtaagede Tilstand tager fejl af Hr. Meyers Hat og sin egen. Da han henad Morgenstunden sætter sig i en Droske, har han glemt sin Adresse, men indeni den høje Hat finder Chaufføren en Adresse at køre efter. Der staar nemlig: Marius Meyer Fiolstræde 14.

Hr. Topp tror det er en Spøg, som arrangeres til Ære for ham, da han bliver sat af udenfor Hr. Meyers Villa, men han gaar ind paa Spøgen og trasker indenfor. I Spisestuen træffer han en Dame, som han omfavner kærligt. Hun hviner i vilden Sky men har dog Aandsnærværelse nok til at lukke ham inde i et lille Rum, der støder op til Køkkenet, hvorefter hun sætter sig i Bevægelse for at rekvirere Politi.

Imidlertid har Marius Meyer fundet hjem. Han finder Topp, der er bleven lukket inde, og han er med det samme klar over Situationen, som han forstaar at udnytte paa bedste Maade. Han slipper Topp løs og lader sig selv lukke inde, og da Fru Meyer kommer med Politi og højtideligt aabner Døren for den frygtelige Misdæder, finder hun - sin Mand. I sin Fortvivlelse maa hun bede om Tilgivelse, fordi hun har antaget ham for en simpel Indbrudstyv. Hvordan det kan være gaaet , har hun aldrig kunnet forklare.

Nur nicht kitzeln!

Personen:

Marius Meyer, Grossist ..... Herr Oscar Stribolt
Karoline, seine Frau ..... Frl. Agnes Lorentzen
Theodor Topp, Junggeselle ..... Herr Lauritz Olsen

Grossist Marius Meyer ist allein in der Stadt zurückgeblieben. Seine Frau ist auf dem Lande. Es war bestimmt, dass er ihr nachreisen sollte, aber dazu verspürt er nicht die geringste Lust. Vielmehr fühlt er den Drang sich auszuleben, während seine Frau weg ist. Er schreibt ihr, dass er vollauf beschäftigt sei, und deshalb also leider keine Zeit habe, sie zu besuchen. Die liebevolle Frau fühlt Mitleid mit ihrem energischen Mann und beschliesst, nach Hause zu reisen. Am Abend ihrer Ankunft ist Marius Meyer auf einem Karneval, wo er sich grossartig amüsiert und sich bis zur Betäubung allen Genüsse des Festes hingibt. Aehnlich ergeht es einem jungen Lebemann, Herrn Topp, der in seinem benebelten Zustand seinen Hut mit dem Herrn Meyers vertauscht. Als er gegen Morgen sich per Droschke nach Hause befördern lassen will, hat er seine Adresse vergessen, doch der Chauffeur findet innen im Hut eine, nach der er sich richtet. Diese lautet: Marius Meyer, Veilchenstrasse 14.

Herr Topp glaubt, als er vor Herrn Meyers Villa abgesetzt wird, es wäre ein Scherz, der ihm zu Ehren arrangiert sei, geht auch auf diesen Scherz ein, und schlendert gemütlich in die Villa. Im Esszimmer begegnet er einer Dame, die er herzlich umarmt. Entsetzt kreischt sie auf, besitzt aber doch Geistesgegenwart genug, ihn in einem kleinen Raum einzusperren, der an die Küche grenzt, worauf sie nach der Polizei ruft.

Inzwischen hat Marius Meyer nach Hause gefunden. Er

(Nur nicht kitzeln II)

findet Topp eingesperrt, und begreift sofort den Zusammenhang, den er auf beste Weise zu benützen versteht. Er lässt Topp laufen und sich selbst lässt er einsperren; als nun Frau Meyer mit der Polizei kommt, und feierlich die Tür zu dem Kämmerlein des Missetäters öffnet, findet sie - ihren Mann. In ihrer Verzweiflung muss sie um Verzeihung bitten, ihn für einen gemeinen Einbrecher gehalten zu haben. Wie ihr das passieren konnte ist ihr ewig unklar geblieben.

is soon on their track again, but unable to get any other conveyance, has to be content with a seat on a luggage carrier of a motor cycle, on which he is sped to the docks, only to find the vessel swinging down the river. Chartering a motor boat, he follows in its wake, and overtaking it, gets on board without betraying his presence to the two people, who imagine they have escaped him. They are laughing merrily over, as they think, the detective's discomfiture, when he creeps up behind Davidoff and slips a pair of handcuffs on the man's wrists. With another quick movement he tears the false wig from the woman's head and exposes the erstwhile nurse of his two children, and then forces them to the ship's cells, there to await their transfer to a returning ship and—penal servitude.

The Grass Widower.

A COMEDY OF MANIFOLD MERRIMENT.

MARTIN MAYER has a good time while his wife is away recruiting her health at the seaside, making excuses of heavy work preventing him from joining her. Mrs. Mayer pities her hard-working husband, and returns before the time agreed upon. Her husband is out, and while she awaits him till the small hours of the morning, he is enjoying himself at a fancy dress ball. Returning with some of the revellers, he finds the front door of the house open, and expects burglars or the return of his wife—both very undesirable visitors under the especial circumstances. He enters cautiously, and through the keyhole of an inner room sees Teddy Box, a bibulous acquaintance at the ball, who had gone off wearing Mayer's hat and coat, making love to his wife. Mayer is now in the mood to see only the humorous part of it, and enjoys the spectacle of his wife thrusting Box into a pantry and locking the door upon him. He, however, sees the need for discretion when his wife rushes off for the police, and so he releases Box, resumes his own hat and coat, and induces Box to lock him in the pantry and make himself scarce. When Mrs. Mayer returns with a policeman—in reality one of the masqueraders at the ball—there is a scene of rich and rare fun, for Mrs. Mayer is so bewildered at events that she makes no attempt to intercept her hubby when he rushes off to spend a little more time in the company of the friends who have been waiting for him in hiding outside the house.

Released Sept. 7th. **Length 1230 ft.**

These Films have been passed by the British Board of Film Censors for Universal Exhibition.

Rondelet se surmène.

Le négociant, M.Rondelet, est resté seul à la ville. Sa femme est à la campagne. Il doit aller la retrouver, mais il n'en à aucune envie. Il ressent le besoin de s'amuser pendant son absence. En conséquence il lui écrit qu'il a du travail par-dessus la tête et qu'il ne peut pas aller la voir. La chère femme a pitié de son courageux mari et se décide à aller le retrouver. Le même soir qu'elle rentre à la ville M.Rondelet est au carnaval où il s'amuse tant et plus. Il en est de même pour un jeune viveur, M.Toupie, qui, dans son état d'ébriété, prend le chapeau de M. Rondelet pour le sien. Vers le matin il prend une voiture pour rentrer chez lui, mais il a oublié son adresse. Heureusement le chauffeur trouve l'adresse dans le chapeau et y conduit son client. Naturellement cette adresse est celle de M. Rondelet, 14 Rue des Violettes. Toupie croit que c'est une plaisanterie qui lui a été faite, et quand il arrive à la villa de M. Rondelet il entre.

Dans la salle à manger il trouve une dame qu'il embrasse amoureusement. Elle crie effrayée, mais a donc la présence d'esprit de l'enfermer dans une petite pièce qui donne sur la cuisine. Puis elle court appeler la police. Cependant M. Rondelet est rentré. Il trouve Toupie dans son cabinet et immédiatement il comprend la situation dont il cherche à se servir de la meilleure façon. Il relache Toupie, et s'enferme lui-même dans le cabinet de sorte que, quand Mme Rondelet arrive avec la police elle trouve là son mari.

Désespéré elle lui demande pardon de l'avoir pris pour un simple cambrioleur. Comment cela a-t-il pu se faire, elle n'a jamais pu l'expliquer.